

Паниум — Номер шест

Пророчески ориентири в Даниил 11: разпадането на СССР, неделният закон и възходът на съвременния Рим

Jeff Pippenger
2025-03-09

С разпадането на СССР през 1989 г. се изпълни четиридесети стих от Даниил единадесета глава. Четиридесет и първи стих е неделният закон в Съединените щати, както и шестнадесети стих. От 1989 г. до неделния закон в Съединените щати четиридесети стих е празен. Разпадането на СССР през 1989 г. бе също така посочено в десети стих на Даниил единадесета глава, който първоначално бе изпълнен от Антиох Велики.

Антиох III Велики, селевкидският „северен цар“, управлява от 223 до 187 г. пр. Хр. и се стреми да си възвърне териториите, изгубени в полза на Птолемеите („южния цар“) след Третата сирийска война (246–241 г. пр. Хр.). Неговият поход в Четвъртата сирийска война (219–217 г. пр. Хр.) имаше за цел да си върне Койле-Сирия, Финикия и Палестина. През 219 г. пр. Хр. Антиох потегли на юг, завладявайки Селевкия Пиерия, Тир и Птолемаида (Акра), като си възвърна крайбрежните крепости. През 218 г. пр. Хр. той напредна още повече, превзе Филадельфия (Аман) и настъпи към границата на Египет, с намерение да си възвърне изгубените селевкидски земи чак до Газа. Антиох преустанови похода си през 218 г. пр. Хр., като затвърди придобивките си и се подготви за решителен удар. Птолемей IV Филопатор, птолемееският цар, събра войска, за да го посрещне, подкрепена от египетски части. Десети стих на единадесета глава от Даниил излага това движение на Антиох, като по този начин предизобразява разпадането на СССР през 1989 г. и представлява прообраз на четиридесети стих.

Но синовете му ще се раздвижат и ще съберат множество големи сили; и единият непременно ще дойде, ще прелее и ще премине; после ще се върне и ще се раздвижи, чак до крепостта му. Даниил 11:10.

Когато северният цар в четиридесети стих „залее и премине“, това съответства на северния цар в десети стих, който „залива и преминава“. И в двата стиха са употребени едни и същи еврейски думи, които просто са преведени малко по-различно. Това е същият израз, какъвто се среща в Исая 8:8.

И той ще премине през Юда; ще прелее и ще прехвърли, ще стигне дори до шията; и разпространението на крилете му ще изпълни широчината на твоята земя, о, Имануиле. Исая 8:8.

Всеки от трите стиха посочва южен цар, който е победен от северен цар. Антиох, северният цар, надделява над Птолемей, южния цар, както Сенахирим надделя над Юда, южния цар, и както северният цар в четиридесети стих помете СССР през 1989 г. Трите стиха, заедно с трите исторически изпълнения на тези стихове, определят 1989 г. като „времето на края“.

Следователно десети стих е 1989 г., а шестнадесети стих е неделният закон в Съединените щати, както и четиридесет и първи стих.

Стихове единадесет до петнадесет представляват един пасаж от Писанието, който има и историческо изпълнение, определящо конкретни пророчески ориентири в рамките на скритата история на четиридесети стих. Преди неделния закон в Съединените щати, но след 1989 г., битката при Рафия и нейните последици са изложени в стихове единадесет и дванадесет, а битката при Паниум е изложена в стихове тринадесет до петнадесет.

Неделният закон е определеното време; защото именно тогава смъртоносната рана на папството бива изцелена и папата се завръща на престола на земята. Това овластяване бе предобразено чрез възцаряването на папството през 538 г. и чрез възцаряването на езическия Рим при битката при Аквиум. След като бе пророчески възцарен, езическият Рим управлява върховно 360 години. След като папството бе възцарено през 538 г., то управлява върховно хиляда двеста и шестдесет години. След като смъртоносната рана бъде изцелена при Неделния закон, папството ще управлява върховно за символични 42 месеца.

И видях една от главите му като че ли смъртно ранена; но смъртоносната му рана оздравя; и цялата земя се удиви и последва звяра. И се поклониха на змея, който даде власт на звяра; поклониха се и на звяра, като казваха: Кой е като звяра? и кой може да воюва против него? И даде му се уста да говори горделиви думи и богохулства; и даде му се власт да действа четиридесет и два месеца. Откровение 13:3–5.

Стих 27 казва „и двамата“ за тези царе:

И сърцата и на двамата тези царе ще бъдат насочени към злодеяние, и те ще говорят лъжи на една трапеза; но това няма да успее, защото краят още ще бъде в определеното време. Даниил 11:27.

Двамата царе в двадесет и седми стих са царете от предишните два стиха, които след това водиха битката при Аквиум.

И ще възбуди силата си и мъжеството си против южния цар с голяма войска; и южният цар ще се възбуди за война с твърде голяма и могъща войска; но няма да устои, защото ще замислят коварства против него. Да, онези, които ядат от дела на трапезата му, ще го погубят, и войската му ще прелее; и мнозина ще паднат убити. Даниил 11:25, 26.

Следователно двадесет и седмият стих създава една аномалия, която трябва да бъде разбрана, преди да продължим. В двадесет и четвъртия стих „времето“ представлява период от 360 години, започващ с битката при Аквиум и завършващ в определеното време през 330 година.

Южният цар в битката беше Клеопатра, която беше в съюз с Марк Антоний. Октавиан беше северният цар, който щеше да победи и двамата. В определеното време (31 г. пр. Хр.) двамата царе, които преди това бяха седели на една трапеза и си бяха говорили лъжи един на друг, щяха да се изправят един срещу друг в битката при Аквиум.

Двамата царе при трапезата съответстват на историята на битката при Паниум (стихове 13 до 15), където е имало съюз между Антиох Магнус и Филип Македонски. Този исторически съюз съответства на символичния съюз, представен в името Паниум по времето на Христос — Кесария Филипова. Съюзът е представен и в четиридесети стих, когато СССР е пометен през 1989 г. чрез съюз между Рейгън и папа Йоан Павел II. Двамата царе си говорят лъжи един на друг преди 31 г. пр. Хр., което съответства на неделния закон в Съединените щати, и следователно техните лъжи се случват преди стих шестнадесети, по време на историята, представена от стихове тринадесети до петнадесети, които се изпълниха в битката при Паниум седемнадесет години след битката при Рафия и сто тридесет и седем години преди Помпей да завладее Ерусалим в изпълнение на стих шестнадесети.

В двадесет и осми стих Октавий, победителят над Клеопатра (царя на юга) и Марк Антоний, „се завръща в земята си с големи богатства; и сърцето му ще бъде против святия завет; и той ще извърши подвизи и ще се върне в своята земя“. Урия Смит отъждествява тези две победи с Аксиум през 31 г. пр. Хр. и разрушаването на Ерусалим през 70 г. сл. Хр. Следователно двадесет и осми стих посочва една история, която започва при битката при Аксиум, която е началото на 360-те години, и разрушаването на Ерусалим през 70 г. сл. Хр.

Тогава той ще се върне в земята си с големи богатства; и сърцето му ще бъде против святия завет; и ще извърши велики дела, и ще се върне в своята земя. Данаил 11:28.

Последната фраза на двадесет и четвъртия стих („дори за време“) нататък представя историческа линия, която започва през 31 г. пр. Хр. и завършва в последната фраза на тридесет и първия стих („и ще поставят мерзостта, която докарва запустение“), която се изпълни през 538 г. Тази линия започва с битката при Аксиум, която бележи началото на върховното управление на езически Рим в продължение на триста и шестдесет години. Линията завършва през 538 г., когато папският Рим започва да управлява върховно в продължение на хиляда двеста и шестдесет години. В рамките на стиховете и историята, която изпълни стиховете, определеното време през 330 г. представлява разделение в историята на езическия Рим като четвъртото царство на библейското пророчество. След първоначалния период на върховно управление в продължение на триста и шестдесет години следват двеста и осем години на разпадане на империята преди папството да заеме престола в тридесет и първия стих през 538 г. В последователността на тези осем стиха единствено двадесет и седмият стих посочва историческо изпълнение, което е настъпило преди битката при Аксиум през 31 г. пр. Хр.

Стих двадесет и седми посочва среща между двама царе преди „определеното време“, а стих двадесет и девети посочва „определено време“. „Определеното време“ в стих двадесет и седми е началото на периода от триста и шестдесет години, а „определеното време“ в стих двадесет и девети е крайт на периода от триста и шестдесет години. Началото и крайт представляват „определено време“.

Овластяването на езическия Рим започна, когато той завладя третата географска пречка, както е представено в Даниил 8:9.

И от един от тях излезе малък рог, който нарасна твърде много към юг, към изток и към прекрасната земя. Даниил 8:9.

Утвърждаването на властта започна при битката при Аксиум и с последвалото подчиняване на южния цар (Египет) в девети стих на осма глава.

Краят на управлението на езическия Рим като четвъртото царство в библейското пророчество настъпи през 538 г., когато папският Рим преодоля третото си географско препятствие. Целият период от петстотин шестдесет и осем години — от битката при Аксиум до 538 г. — започва с това, че езическият Рим побеждава третото си препятствие и става четвъртото царство в библейското пророчество, и завършва, когато папският Рим побеждава третото си географско препятствие.

Като четвъртото царство на библейското пророчество, представената история посочва два периода: първият, когато Рим се възвеличава, последван от период, описващ падението на Рим. Началото на първия период на възвеличаване е също и началото на целия период, през който езическият Рим управлява като четвъртото царство на библейското пророчество. Първият период на възвеличаването на Рим започва и завършва с определено време, и също така започва със съединяването на северното и южното царство. Той завършва с разделянето на източно царство и западно царство. Започвайки и завършвайки с определено време, а началото и краят представят четирите разделения на царството на Александър.

Двете определени времена в стихове двадесет и седем и двадесет и девет представляват начален и краен ориентир, описващ периода, през който Рим управлява върховно. При неделния закон в Съединените щати, в изпълнение на стих четиридесет и едно и стих шестнадесет от Данаил единадесета глава, започва периодът, през който съвременният Рим ще управлява върховно в продължение на четиридесет и два символични месеца. Първото определено време от стих двадесет и седем е неделният закон в Съединените щати, а второто определено време представлява момента, когато последната нация на земята последва примера на Съединените щати и наложи последния неделен закон, като по този начин обозначи световното налагане на идолската събота.

Тези два пророчески ориентира са неделният закон в Съединените щати и неговото налагане като световен неделен закон, а тези два неделни закона са двете определени времена в стихове двадесет и седем и двадесет и девет. Първото определено време в стих двадесет и седем беше също така предобразено чрез неделния закон на Константин през 321 година, а папският неделен закон на събора в Орлеан през 538 година представлява световния неделен закон.

В контекста на стихове тринадесети до петнадесети битката при Паниум е историята, която предхожда неделния закон от стих шестнадесети. В рамките на тази история се изпълнява срещата на двамата царе, които се лъжат един друг. Стихове тринадесети до петнадесети са част от историята, представена в стихове десети до шестнадесети. Тези стихове посочват Четвъртата сирийска война в стих десети, битката при Рафия в стих единадесети и последиците от тази битка в стих дванадесети. Стихове тринадесети до петнадесети

представят историята на 200 г. пр.Хр., когато се изпълни битката при Паниум и когато езическият Рим, представен като разбойниците на твоя народ, навлиза в пророческия разказ.

Даниил 11:40 посочва разпадането на СССР през 1989 г., а стих 16 посочва неделния закон в Съединените щати. Срещата между двама царе, които си говорят лъжи един на друг преди определеното време, която беше битката при Акциум, се осъществява в историята на стих 40, която следва времето на края през 1989 г. и завършва при неделния закон в Съединените щати. Стих 27 е ориентир в скритата история на стих 40, настъпващ след 1989 г., но преди неделния закон. „Срещата“ от стих 27 е ориентир преди овластяването на Рим при неделния закон. Има няколко ориентира, които водят до овластяването на папството през 538 г., и тези ориентирни също настъпват преди определеното време. Един от тези пророчески ориентирни е указът на Юстиниан от 533 г., който изпълни препратката в стих 30 за това, че е имал „разбирателство с онези, които изоставят завета“.

Другите ориентирни, които водят към определеното време в историята на езическия Рим, са годината 330, когато езическият Рим събори и същевременно предаде „седалището“ на папската власт. През 496 г. Хлодвиг даде своята „сила“ на папството. В изпълнение на Даниил 7 езическият Рим отстрани „три рога“ за папството, като последният бе премахването на остготите от града Рим през 538 г. През 508 г. религията на езичесвото бе отстранена като законна религия на царството и бе заменена с католицизма. 538 представлява неделния закон от стих четиридесет и първи, а 496 представлява 1989 г., когато Рейгън, както Хлодвиг, посвети своята сила на римския папа. Годината 330 посочва неделния закон, защото именно там папството се завръща на седалището на властта.

Това показва, че и 538, и 330 представляват определеното време, а именно стихове шестнадесети и четиридесет и първи. 496 представлява 1989, когато се изпълниха стих десети и стих четиридесети от Даниил единадесета глава и Исая 8:8. 508 посочва времето, когато религията на царството е отстранена в полза на католицизма. Започвайки с Хлодвиг през 496 до 508, беше онагледено едно постепенно премахване и заместване на законната религия на царството. В историята, започваща през 330, постепенното загиване на Западния Рим е представено чрез първите четири тръби, като по този начин се посочва едно прогресивно разрушение, което започва със неделния закон в Съединените щати.

Постепенното падение на езическия Рим след Константиновия неделен закон от 321 г. онагледява падението на Съединените щати като шестото царство на библейското пророчество, което достига до неделния закон. Тогава четирите съдби на тръбите биват доведени върху Съединените щати, както Сестра Уайт е посочила, когато заявява, че „националното отстъпление ще бъде последвано от национална разруха“. Езекиил прибавя свидетелство за четирикратно наказание.

И словото Господне дойде пак към мене и каза: Сине човешки, когато някоя земя съгрешава против Мене, като престъпва тежко, тогава ще простра ръката Си против нея и ще строша подпората на хляба ѝ, и ще изпратя глад върху нея, и ще изтребя от нея човек и добитък; дори и тези трима мъже, Ной, Данаил и Йов, да бяха в нея, те биха

избавили само своите души чрез правдата си, казва Господ Бог. Ако направя пакостни зверове да минат през земята и те я опустошат, тъй щото тя стане запустяла, та никой да не минава през нея поради зверовете, дори и тези трима мъже да бяха в нея, заклевам се в живота Си, казва Господ Бог, те няма да избавят нито синове, нито дъщери; само те ще се избавят, а земята ще бъде запустяла. Или ако докарам меч върху оная земя и кажа: Меч, премини през земята, тъй щото да изтребя от нея човек и добитък, дори и тези трима мъже да бяха в нея, заклевам се в живота Си, казва Господ Бог, те няма да избавят нито синове, нито дъщери, а само те самите ще се избавят. Или ако изпратя мор върху оная земя и излея яростта Си върху нея в кръв, за да изтребя от нея човек и добитък, дори и Ной, Данаил и Йов да бяха в нея, заклевам се в живота Си, казва Господ Бог, те няма да избавят нито син, нито дъщеря; ще избавят само своите души чрез правдата си. Защото така казва Господ Бог: Колко повече, когато изпратя четирите Си тежки съда върху Йерусалим — меча, глада, пакостния звяр и мора, — за да изтребя от него човек и добитък! Но ето, в него ще остане остатък, който ще бъде изведен, синове и дъщери; ето, те ще излязат при вас, и ще видите пътя им и делата им; и ще се утешите за злото, което съм докарал върху Йерусалим, за всичко, което съм докарал върху него. И те ще ви утешат, когато видите пътищата им и делата им; и ще узнаете, че не без причина съм извършил всичко, що извърших в него, казва Господ Бог. Езекиил 14:12–23.

Ще продължим тези разсъждения в следващата статия.